

Inhoudsopgave

Voorwoord

DEEL I LEVEN OP EEN PLANEET VAN ENERGIE

Hoofdstuk 1	Healing	3
Hoofdstuk 2	Het gebruik van dit boek	9
Hoofdstuk 3	Leiding en opleiding van de healer	13

DEEL II DE MENSELIJKE AURA

Inleiding	Persoonlijke ervaring en de wetenschap	19
Hoofdstuk 4	Overeenkomsten tussen onze eigen werkelijkheidsbeleving en de visie van de wetenschap	21
Hoofdstuk 5	De geschiedenis van het wetenschappelijk onderzoek naar het menselijk energieveld	29
Hoofdstuk 6	Het universele energieveld	37
Hoofdstuk 7	Het menselijk energieveld of de aura	41

DEEL III DE DYNAMIEK VAN DE PSYCHE EN HET MENSELIJK ENERGIEVELD

Inleiding	De therapeutische ervaring	59
Hoofdstuk 8	Groei en ontwikkeling in de aura	61
Hoofdstuk 9	De psychologische functie van de zeven belangrijkste chakra's	71
Hoofdstuk 10	De diagnose van de chakra's	81
Hoofdstuk 11	De aura nader bekeken; de invloed van therapie	89
Hoofdstuk 12	Energieblokkades en afweermechanismen in de aura	101
Hoofdstuk 13	Aura- en chakrapatronen van de meest voorkomende karakterstructuren	109

DEEL IV
HET GEREEDSCHAP VAN DE HEALER

Inleiding	Waarom wij ziek worden 131
Hoofdstuk 14	De vervreemding van de werkelijkheid 133
Hoofdstuk 15	Van energieblokkade tot lichamelijke ziekte 137
Hoofdstuk 16	Het genezingsproces, een overzicht 147
Hoofdstuk 17	Directe informatie 153
Hoofdstuk 18	Inwendig zien 157
Hoofdstuk 19	Bovenzintuiglijk gehoor en communicatie met spirituele leermeesters 169
Hoofdstuk 20	Heyoans metafoor van de werkelijkheid 177

DEEL V
SPIRITUEEL GENEZEN

Inleiding	Je energieveld is je instrument 185
Hoofdstuk 21	Vorbereiding op de healing 187
Hoofdstuk 22	De volledige behandeling van de aura 201
Hoofdstuk 23	Healing met kleur en met geluid 237
Hoofdstuk 24	Healing van transtemporele trauma's 243

DEEL VI
SPIRITUEEL GENEZEN EN JE EIGEN GEZONDHEID

Inleiding	Transformatie en persoonlijke verantwoordelijkheid 253
Hoofdstuk 25	Het gezicht van de nieuwe geneeskunst: van patiënt tot healer 255
Hoofdstuk 26	Gezondheid: de uitdaging om jezelf te zijn 265
Hoofdstuk 27	De ontwikkeling tot healer 271

Bibliografie	281
Index	284

Voorwoord

Dit is het begin van een nieuw tijdperk, en om met Shakespeare te spreken: 'Er is nog veel tussen hemel en aarde dat de mens niet kent.' Dit boek is bedoeld voor hen die een dieper inzicht willen krijgen in wat zich fysiek en emotioneel in hen afspeelt, en daarvoor bereid zijn voorbij de grenzen van de traditionele geneeskunde te kijken. Het richt zich vooral op praktijk en techniek van de healing, waarbij zowel de fysieke als de metafysische aspecten aan de orde komen. Het opent nieuwe dimensies en geeft meer inzicht in de opvattingen over psychosomatische identiteit, zoals die het eerst naar voren werden gebracht door Wilhelm Reich, Walter Canon, Franz Alexander, Flanders Dunbar, Bur en Northrup en nog vele andere pioniers op dit terrein.

Het boek geeft diverse voorbeelden van healing en een historisch overzicht van wetenschappelijk onderzoek op het gebied van de aura. Uniek is de manier waarop verbanden worden gelegd tussen psychodynamische factoren en het menselijk energieveld; het behandelt de aura in al haar verschijningsvormen en facetten, in relatie tot het functioneren van de persoonlijkheid.

In het laatste gedeelte van het boek worden de mogelijke oorzaken van ziekte behandeld, uitgaande van metafysische concepten, welke vervolgens in verband worden gebracht met de verstoring van energie in de aura. Ook wordt hierin uiteengezet wat spiritueel genezen precies inhoudt, zowel voor de healer als voor de patiënt.

Het boek is geschreven vanuit de persoonlijke ervaring van de schrijfster, die een gedegen opleiding achter de rug heeft als natuurkundige én psychotherapeute. Juist deze combinatie van objectieve kennis en subjectieve ervaring biedt een unieke mogelijkheid om ons bewustzijn uit te breiden tot voorbij de beperkingen van die objectieve kennis.

Wie openstaat voor een dergelijke benadering zal in dit boek een schat aan materiaal aantreffen om van te leren en mee aan de slag te gaan. Wie bij het lezen van dit boek nog veel bedenkingen heeft, zou ik willen aanraden zijn geest open te stellen en zich af te vragen: 'Is het misschien mogelijk dat dit nieuwe perspectief, dat logica en objectief wetenschappelijk onderzoek achter zich laat, toch een reële bestaansgrond heeft?'

Een ieder die geboeid is door het fenomeen van het leven op fysisch en metafysisch niveau, kan ik dit boek ten zeerste aanbevelen. Het is de vrucht van vele jaren toegewijd werken, laat de persoonlijke ontwikkeling zien van de auteur, en ook de ontwikkeling van haar specifieke talenten op het gebied van healing. Al lezende betreed je een fascinerend terrein, boordevol wonderen. Wij zijn Barbara Brennan veel dank verschuldigd voor haar moed om deze subjectieve en objectieve ervaringen aan ons aan te bieden.

John Pierrakos
Instituut voor Core-Energetica
New York

DEEL I

LEVEN OP EEN PLANEET VAN ENERGIE

‘Ik vind nog altijd dat een
kosmisch religieus gevoel de sterkste
en meest verheven drijfveer tot
wetenschappelijk onderzoek is.’

Albert Einstein

Hoofdstuk 1

Healing

Gedurende de jaren van mijn praktijk heb ik het voorrecht gehad met veel fijne mensen te mogen werken, hetgeen in het leven van een healer veel voldoening geeft. Over enkelen van hen ga ik hier iets vertellen.

Een dag in oktober 1984: mijn eerste cliënt was een vrouw van achter in de twintig, Jenny genaamd. Jenny is een levenslustige onderwijzeres, ongeveer 1.65 m lang, met grote blauwe ogen en donker haar. Bij haar vrienden staat ze bekend als 'Lady Lavendel', omdat ze zo dol op lavendel is en het altijd gebruikt. Een deel van haar tijd besteedt Jenny in een bloemenzaak; ze maakt heel bijzondere bloemstukken voor bruiloften en andere feestelijke gelegenheden. In de tijd dat ze bij mij kwam, was ze al jaren getrouwd met een succesvolle reclameman. Verscheidene maanden tevoren had Jenny een miskraam gehad, en daarna was het haar niet meer gelukt zwanger te worden. Toen zij naar haar arts ging om de oorzaak te weten te komen, kreeg ze geen goed nieuws te horen. Na veel onderzoek en consulten bij verscheidene andere artsen, was de eensluidende conclusie dat zij zo spoedig mogelijk aan haar baarmoeder geopereerd zou moeten worden. Er waren afwijkende cellen in gevonden op de plaats waar de placenta had gezeten. Jenny was bang en in de war. Zij en haar man hadden gewacht met het stichten van een gezin tot zij er financieel beter voor stonden. Maar nu leek de kans daarop verkeken.

De eerste keer dat Jenny bij me kwam, in augustus van dat jaar, vertelde ze me niets over haar medische geschiedenis. Ze zei alleen maar: 'Ik heb uw hulp nodig. Vertel me wat u in mijn lichaam ziet. Ik moet een belangrijke beslissing nemen.'

Tijdens de sessie onderzocht ik haar energieveld

(aura) door middel van bovenzintuiglijke waarneming. Ik 'zag' een aantal afwijkende cellen links onder in haar baarmoeder. Tegelijkertijd 'zag' ik de omstandigheden tijdens haar miskraam. De afwijkende cellen zaten op de plaats waar de placenta vast had gezeten. Ik 'hoorde' ook woorden: een beschrijving van Jenny's toestand en wat ze eraan moest doen. Wat ik hoorde was dat ze een maand vrij moest nemen en naar zee gaan, een bepaald dieet moest volgen met speciale vitaminen en dagelijks moest mediteren; daarbij zou ze ten minste twee uur per dag alleen moeten zijn. Na op deze wijze zelf een maand aan haar genezing gewerkt te hebben, moest ze naar haar artsen teruggaan en zich opnieuw laten onderzoeken. Ik kreeg te horen dat de healing hiermee afgerond was en Jenny niet bij me terug hoefde te komen. Tijdens de healing kreeg ik informatie over haar psychische instelling en hoe die haar onvermogen om zichzelf te genezen in stand hield. Ze gaf zichzelf de schuld van haar mislukte zwangerschap, en als gevolg daarvan zette ze zichzelf voortdurend onder druk. Zo had ze haar lichaam belet zich na de miskraam te herstellen. Mij werd gezegd (en dit was voor mij het moeilijkste deel van de boodschap), dat Jenny minstens een maand geen andere dokter moest raadplegen, omdat de verschillende diagnoses en de pressie die op haar werd uitgeoefend om zich te laten opereren, sterk bijdroegen aan haar gespannen toestand. Ze wilde zo zielsgraag een kind dat haar hart eronder brak. Toen ze bij me wegging was ze een beetje opgelucht. Ze zei dat ze zou nadenken over alles wat er in deze sessie was gebeurd.

Toen Jenny die dag in oktober terugkwam, gaf ze mij allereerst een dikke zoen en een klein gedichtje om me te bedanken. De uitslag van de medi-

sche testen was normaal. Ze had de maand augustus besteed om voor de kinderen van vrienden te zorgen op Fire Island. Ze hield zich aan haar dieet, nam haar vitaminen en bracht een groot deel van haar tijd alleen door, waarbij ze oefeningen deed om zichzelf te genezen. Ze had besloten nog een paar maanden te wachten en dan te proberen opnieuw zwanger te worden. Een jaar later hoorde ik dat Jenny een gezonde jongen ter wereld had gebracht.

Mijn tweede cliënt die dag was Howard, de vader van Mary, die ik enige tijd daarvoor behandeld had. Mary had toen een voorstadium van kanker, hetgeen door een uitstrijkje aan het licht was gekomen; de symptomen waren in ongeveer zes behandelingen verdwenen. Haar uitstrijkjes zijn nu al meerdere jaren normaal. Mary, zelf verpleegster, is oprichtster en directrice van een organisatie van verpleegkundigen die bijscholingscursussen geeft en ziekenhuizen in Philadelphia en omstreken voorziet van verplegend personeel. Zij raakte geïnteresseerd in mijn werk en verwijst regelmatig cliënten naar mij.

Howard, haar vader, was al verscheidene maanden bij mij in behandeling. Hij was een gepensioneerde arbeider, een dankbaar iemand om mee te werken. Toen hij voor het eerst kwam, zag hij er grauw uit en had voortdurend pijn in zijn hart. Het kostte hem al moeite een kamer rond te lopen zonder vermoeid te raken. Na de eerste healing had hij een frisse, roze gelaatskleur en de pijn trok weg. Na twee maanden met wekelijks een behandeling danste hij weer. Mary en ik werkten samen aan de genezing door handoplegging in combinatie met kruidenmedicaties, voorgeschreven door een natuurgeneeskundig arts, om zijn slagaderen te reinigen. Op die bewuste dag werkte ik verder aan het in evenwicht brengen van zijn energieveld. De vooruitgang was duidelijk, zowel voor zijn artsen als voor zijn vrienden.

Een andere cliënt die dag was Ed. De eerste keer kwam hij bij me vanwege problemen met zijn polsen. De gewrichten van zijn armen en polsen werden steeds zwakker. Ook had hij pijn bij het vrijen tijdens het orgasme. Hij had al een poosje een zwakke rug en nu werd het zo ernstig dat hij niets meer kon dragen, zelfs niet een paar borden. In de eerste sessie met hem 'zag' ik in zijn energieveld dat zijn stuitbeen beschadigd was toen hij een jaar of twaalf was. Ten tijde van dat letsel was hij een puber en had het erg moeilijk met zijn ontlukkende seksualiteit. Door het ongeluk waren deze

gevoelens zwakker geworden en kon hij er beter mee omgaan.

Zijn stuitbeen was aan de linkerkant bekneld geraakt en kon niet naar behoren bewegen om de vloeistof van hersenen en ruggemerg langs de normale weg te helpen pompen. Hierdoor was zijn hele energiesysteem uit balans en verzwakt. De volgende stap in dit aftakelingsproces was een verzwakking van zijn onderrug, hetgeen zich uitbreidde naar het midden en het bovenste deel van zijn rug. Iedere keer dat hij zwakker werd vanwege een gebrekkige energiedoorstroming in een deel van zijn lichaam, probeerde een ander deel dit te compenseren. Hij begon spanningen op te slaan in de gewrichten van zijn armen, die het uiteindelijk opgaven en ook zwak werden. Dit hele proces van verzwakking nam jaren in beslag.

Ed en ik werkten verscheidene maanden met succes aan zijn genezing. We werkten eerst met de energiestroom om zijn stuitbeen weer vrij te krijgen en in de goede stand te brengen, daarna aan het versterken en in evenwicht brengen van zijn energiesysteem om de doorstroming te bevorderen. Stukje bij beetje was al zijn kracht teruggekomen. Die middag was het enig overgebleven symptoom een licht gevoel van zwakte in zijn linkerpols. Maar voor ik mijn aandacht daarop richtte, bracht ik eerst weer zijn hele energieveld in evenwicht. Toen besteedde ik nog extra tijd om helen-de energie naar zijn pols te laten stromen.

De laatste cliënt die ik die dag zag, was Muriël, een kunstenares en de vrouw van een bekend chirurg. Het was haar derde afspraak met mij. Drie weken tevoren was ze naar mijn praktijk gekomen met een sterk vergrote schildklier. Bij die eerste afspraak maakte ik weer gebruik van bovenzintuiglijke waarneming om informatie te krijgen over haar toestand. Ik kon zien dat de vergroting van de schildklier niet aan kanker te wijten was en dat in twee sessies, samen met de medicijnen die haar artsen haar hadden voorgeschreven, de vergroting zou verdwijnen. Ik zag dat een operatie niet nodig zou zijn. Zij bevestigde dat ze al bij diverse artsen was geweest, die haar medicijnen hadden gegeven om de schildklier te doen slinken. Zij hadden gezegd dat de vergroting door de medicijnen wel wat zou afnemen, maar dat zij toch een operatie nodig zou hebben en dat de kans bestond dat het kanker was. Een chirurgische ingreep was gepland in de week na onze tweede afspraak. Ik gaf haar de twee behandelingen een week na elkaar. Tegen de tijd van de operatie bleek dat ze die niet meer

nodig had; de dokters stonden versteld. Diezelfde dag kwam ze terug om zich ervan te vergewissen dat ze weer helemaal gezond was. En dat was ze.

Hoe gaan deze schijnbaar wonderbaarlijke gebeurtenissen in hun werk? Wat doe ik om deze mensen te helpen? De behandeling die ik toepas wordt *handopleggen, gebedsgenezing* of *spirituele genezing* genoemd. Het is geenszins een mysterieus proces, maar een behandeling zonder poespas, hoewel dikwijls ook heel gecompliceerd. Mijn werkwijze houdt in dat ik het energieveld, dat ieder van ons om zich heen heeft en dat ik het menselijk energieveld noem, opnieuw in evenwicht breng. Iedereen heeft een energieveld of aura, die het fysieke lichaam omgeeft en doordringt. Dit energieveld staat in nauw verband met de gezondheid. Bovenzintuiglijke waarneming is een wijze van waarnemen die verder gaat dan het normale bereik van de menselijke zintuigen. Daarmee kan men dingen zien, horen, ruiken, voelen, proeven en aanraken die normaal niet waargenomen kunnen worden. Bovenzintuiglijke waarneming is een soort 'zien', waarbij je een beeld voor ogen krijgt zonder je normale gezichtsvermogen te gebruiken. Het is geen inbeelding. Het wordt ook wel helderziendheid genoemd. Bovenzintuiglijke waarneming onthult de dynamische wereld van levensenergievelden, die om en door alles en iedereen heen stromend met elkaar in contact staan. Het grootste deel van mijn leven heb ik gedanst met de levende zee van energie waarin wij bestaan. Door deze dans heb ik ontdekt dat deze energie ons steunt, voedt en leven geeft. Daardoor voelen wij elkaar; wij bestaan eruit; het is onze energie.

Mijn cliënten en studenten vragen mij wanneer ik voor het eerst het energieveld om mensen heen gezien heb. Wanneer beseftte ik voor het eerst dat het nuttig werkmateriaal was? Hoe is het om dingen te kunnen waarnemen voorbij het normale zintuiglijke bereik van de mens? Is dat iets speciaals van mij of is het iets dat je kunt leren? Als dat zo is, wat kun je dan doen om je eigen waarnemingsvermogen te vergroten en welke waarde heeft dat in je leven? Om deze vragen goed te beantwoorden, moet ik teruggaan naar het begin.

Mijn kindertijd was heel ongecompliceerd. Ik ben opgegroeid op een boerderij in Wisconsin. Omdat ik daar niet veel speelkameraadjes had, bracht ik heel wat tijd alleen door. Vaak ging ik uren alleen de bossen in; doodstil zat ik dan te wachten tot er kleine dieren naar me toe kwamen. Ik oefende mij

erin één te worden met mijn omgeving. Pas veel later begon ik te begrijpen wat die perioden van stilte en wachten betekend hadden. In die stilte in de bossen raakte ik in een toestand van verruimd bewustzijn, waarin ik dingen kon waarnemen die verder reikten dan de gewone menselijke ervaring. Ik herinner me dat ik, zonder te kijken, wist waar elk diertje zat, ik voelde het aan. Toen ik mij erin oefende om geblinddoekt in de bossen te lopen, voelde ik de bomen meestal al lang voor ik ze met mijn handen kon aanraken. Ik realiseerde me dat de bomen groter waren dan ze zo op het oog leken. Bomen hebben een veld van levensenergie om zich heen, en ik voelde die velden. Later leerde ik de energievelden van bomen en dieren zien. Ik ontdekte dat alles wat er is een energieveld om zich heen heeft dat een beetje lijkt op het licht van een kaars. Ik begon ook te merken dat alles door deze energievelden met elkaar verbonden was, dat er geen ruimte bestond zonder energieveld. Alles, inclusief ikzelf, leefde in een zee van energie.

Dit was geen verbazingwekkende ontdekking voor me. Het was gewoon mijn ervaring, even natuurlijk als het zien van een eekhoorn die op een boomtak een eikel zit te eten. Ik bracht die ervaringen nooit onder woorden, maakte er geen theorie van over hoe de wereld functioneerde. Ik accepteerde het gewoon als heel vanzelfsprekend. Ik nam aan dat iedereen dat soort dingen wist en daarna vergat ik het.

Als puber ging ik niet meer naar de bossen. Ik begon me te interesseren voor hoe de dingen werken en waarom ze zijn zoals ze zijn. Ik zocht orde en wilde alles uitpluizen om te begrijpen hoe de wereld in elkaar zat. Ik ging naar de universiteit, haalde mijn doctoraal in de fysica der atmosferische verschijnselen en werkte daarna bij de NASA, waar ik een aantal jaren onderzoek deed. Later volgde ik trainingen en werd ik psychotherapeut. Pas toen ik al jaren therapie gaf, begon ik kleuren om de hoofden van mensen te zien en dat herinnerde mij aan wat ik als kind in de bossen beleefd had. Toen beseftte ik dat die ervaringen het begin waren geweest van mijn bovenzintuiglijke waarneming, mijn helderziendheid. Die heerlijke en geheime jeugdervaringen leidden me uiteindelijk tot het diagnostiseren en genezen van ernstig zieke mensen.

Als ik terugkijk, kan ik het ontwikkelingspatroon van mijn vermogens zien vanaf mijn geboorte. Het is alsof mijn leven geleid werd door een onzichtba-

re hand, die mij stap voor stap tot en door iedere ervaring leidde – bijna net zoals je een school doorloopt, de school die wij leven noemen.

Mijn ervaringen in de bossen hebben mij geholpen mijn zintuiglijke vermogens uit te breiden. Daarna hielp mijn universitaire opleiding mij om mijn logisch denken te ontwikkelen. Mijn therapeutische opleiding opende mijn ogen en mijn hart voor mensen. Ten slotte gaf mijn spirituele training (waar ik het later over zal hebben) mijn ongewone ervaringen voldoende geloofwaardigheid om mijn geest ervoor te openen en ze als ‘werkelijk’ te accepteren. Toen begon ik een denk-kader te scheppen om deze ervaringen te begrijpen. Langzaam werden bovenzintuiglijke waarneming en het menselijk energieveld integrale delen van mijn leven.

Ik geloof er sterk in dat zij een deel van ieders leven kunnen worden. Om bovenzintuiglijke waarneming te ontwikkelen, is het noodzakelijk in een toestand van verruimd bewustzijn te komen. Daar zijn vele methoden voor. Meditatie wordt daarvan in snel tempo de meest bekende. Meditatie kan op vele manieren beoefend worden; het is van belang die methode te vinden die het best bij je past. Verderop in dit boek zal ik enige suggesties voor meditatie geven, waaruit je misschien iets kunt kiezen. Ik heb ontdekt dat je ook in een toestand van verruimd bewustzijn kunt komen door te joggen, te wandelen, te vissen, op een duin te gaan zitten kijken naar de rollende golven, of door in het bos te gaan zitten zoals ik als kind deed. Op welke manier doe je het misschien nu al, of je het nu mediteren, mijmeren of iets anders noemt? Het belangrijkste is, dat je tijd neemt om naar jezelf te luisteren, tijd om je luidruchtige geest tot rust te brengen, die voortdurend bezig is met wat je zou moeten doen, wat je had moeten doen, hoe je had kunnen winnen in die discussie, wat er mis met je is enzovoort, enzovoort. Als dat onophoudelijke gepraat stopt, opent zich een heel nieuwe wereld voor je, een lieflijke harmonieuze werkelijkheid. Je begint een te worden met je omgeving, zoals ik dat ervoer in de bossen. En tegelijkertijd gaat je individualiteit niet verloren, maar wordt juist versterkt.

Het proces waarin je een wordt met je omgeving is een andere manier om de ervaring van verruimd bewustzijn te beschrijven. Kijk bijvoorbeeld nog eens naar de kaarsvlam. Normaal gesproken zien wij onszelf als een lichaam (de was en de pit) met bewustzijn (de vlam). Als we in een toestand van

verruimd bewustzijn komen, zien wij onszelf bovendien als het licht dat van de vlam uitstraalt. Waar begint het licht en waar eindigt de vlam? Er schijnt een scheidslijn te zijn, maar als je er van dichterbij naar kijkt, waar is die dan precies? De vlam is helemaal van licht doordrongen. Het licht in de kamer dat niet van de kaars komt (de zee van energie), doordringt dat de vlam? Ja. Waar begint het licht van de kamer en eindigt het licht van de kaars? Volgens de natuurkunde is er geen grens aan het kaarslicht, het reikt tot in het oneindige. Waar ligt dan onze uiterste grens? Mijn ervaring met bovenzintuiglijke waarneming is dat er geen grens is. Hoe meer ik mijn bewustzijn uitbreid, hoe meer mijn bovenzintuiglijke waarneming zich uitbreidt, des te meer ben ik in staat een werkelijkheid te zien die er al is, maar die tevoren buiten mijn waarnemingsbereik lag. Naarmate mijn waarneming zich uitbreidt, komt steeds meer van de werkelijkheid binnen mijn gezichtsveld.

In het begin kon ik alleen de grovere energievelden rond de dingen zien: ze reikten slechts 2 à 3 cm voorbij het huidoppervlak. Naarmate ik meer bedreven werd, kon ik zien dat het veld een groter bereik had, maar van een fijnere substantie of een minder intens licht scheen te zijn. Iedere keer dat ik dacht de grens gevonden te hebben, kon ik later weer voorbij die grenslijn zien. Waar is die lijn? Ik heb de conclusie getrokken dat het makkelijker is om te zeggen dat er alleen lagen zijn: de laag van de vlam, dan de laag van het licht van de vlam, dan die van het licht in de kamer. Elke laag is moeilijker te onderscheiden. De waarneming van elke volgende laag vereist een meer verruimde staat van bewustzijn en een fijner afgestemde waarneming. Naarmate je staat van bewustzijn zich verruimt, wordt het licht, dat je tot dan toe wat schemerig zag, helderder en scherper omlijnd.

Toen ik in de loop der jaren mijn bovenzintuiglijke waarneming ontwikkelde, begon ik mijn bevindingen met elkaar te combineren. De meeste waarnemingen had ik gedaan gedurende de vijftien jaar dat ik als therapeut werkte.

Oorspronkelijk getraind in natuurkundig onderzoek, was ik nogal sceptisch toen ik voor het eerst de energieverschijnselen rond menselijke lichamen begon te ‘zien’. Maar omdat de verschijnselen zich bleven voordoen, zelfs als ik mijn ogen dichtdeed om ze te laten verdwijnen of als ik opstond en door het vertrek liep, begon ik ze nauwkeuriger te observeren. En zo begon mijn per-

soonlijke reis, die me naar werelden voerde waarvan ik het bestaan van tevoren niet had gekend en die een totale verandering teweegbracht in de manier waarop ik de werkelijkheid, de mensen, het universum en mijn relatie daarmee ervoer.

Ik zag dat het energieveld van een mens in nauw verband staat met zijn gezondheid en welzijn. Als iemand niet gezond is, is dat in zijn energieveld zichtbaar als een onevenwichtige energiestroom en/of als gestagneerde energie die niet meer stroomt en er donker gekleurd uitziet. In tegenstelling daarmee vertoont een gezond mens heldere kleuren die gemakkelijk stromen in een evenwichtig veld. Deze kleuren en vormen zijn heel specifiek voor iedere ziekte.

Bovenzintuiglijke waarneming is buitengewoon waardevol in de geneeskunde en in psychotherapie. Door het gebruik van bovenzintuiglijke waarneming ben ik bedreven geworden in het diagnosticeren van fysieke en psychologische problemen en in het vinden van middelen om ze op te lossen.

Met bovenzintuiglijke waarneming zie je het mechanisme van psychosomatische ziekten vlak voor je neus. Bovenzintuiglijke waarneming onthult hoe de meeste kwalen hun oorsprong hebben in de energievelden en daarna, door tijd en leefgewoonten, worden overgebracht op het lichaam, waar ze de vorm van een ernstige ziekte aannemen. Vaak is de bron of oorzaak van dit proces verbonden met een psychologisch of fysiek trauma of met een combinatie van die twee. Omdat bovenzintuiglijke waarneming onthult hoe een ziekte ontstaat, onthult ze ook hoe je het ziekteproces kunt keren.

Toen ik het energieveld leerde zien, leerde ik ook er bewust mee om te gaan, zoals met alles wat ik zie. Ik kon mijn eigen veld laten inwerken op het veld van iemand anders. Algauw leerde ik een ongezond energieveld opnieuw in evenwicht te brengen, zodat de betreffende persoon weer gezond kon worden. Bovendien merkte ik dat ik informatie kreeg over de bron van de ziekte van de cliënt. Deze informatie leek te komen van een hogere intelligentie dan ikzelf of wat ik normaal als mezelf beschouwde. Dit proces waarin op deze wijze informatie wordt ontvangen, wordt gewoonlijk channelling genoemd. Informatie via *channelling* kwam meestal in de vorm van woorden, begrippen of symbolische beelden, die in mij opkwamen als ik bezig was het energieveld van een cliënt weer in evenwicht te brengen. Ik verkeerde altijd in een veranderde bewustzijnstoestand als ik dit deed. Ik werd vaardig in het verkrijgen van informatie door

op verschillende manieren bovenzintuiglijke waarneming te gebruiken (bijvoorbeeld channelling of helder zien) en deze met elkaar te combineren. Wat ik via een symbolische voorstelling in mijn geest, een begrip of een directe verbale boodschap doorkreeg, bracht ik in verband met wat ik zag in het energieveld. In een geval hoorde ik bijvoorbeeld direct: 'Zij heeft kanker', en ik zag een zwarte plek in haar energieveld. De zwarte plek kwam in afmeting, vorm en plaats overeen met de resultaten van een onderzoek (CAT-scan) dat later werd gedaan. Deze combinatie van mogelijkheden om door bovenzintuiglijke waarneming gegevens te verkrijgen is heel efficiënt gebleken, en de beschrijvingen van de toestand van een cliënt zijn vrijwel altijd heel nauwkeurig. Ik krijg ook door wat de cliënt zelf aan zijn genezingsproces kan doen. Dit proces houdt meestal een serie sessies in, gedurende verschillende weken of maanden, afhankelijk van de ernst van de ziekte. Het omvat het opnieuw in evenwicht brengen van het energieveld, het veranderen van de leefgewoonten en het aanpakken van het trauma dat de ziekte veroorzaakte.

Het is essentieel dat we met de diepere betekenis van onze ziekten leren omgaan. We moeten ons afvragen: wat betekent deze ziekte voor mij? Wat kan ik van deze ziekte leren? Ziekte kan heel eenvoudig een boodschap van je lichaam zijn dat zegt: *Wacht eens eventjes, er is iets mis. Je luistert niet naar je totale zelf, je ziet iets belangrijks over het hoofd. Wat is dat?* Zo moet de bron van de ziekte opgespoord worden, op psychologisch of gevoelsniveau, op begripsmatig niveau, of eenvoudig door een verandering in iemands zijnstoestand die misschien niet eens bewust hoeft te zijn. Terugkeer naar gezondheid vereist veel meer persoonlijke inzet en verandering dan het simpelweg innemen van wat pillen die je dokter je heeft voorgeschreven. Als jijzelf niet verandert, zul je ten slotte weer een ander probleem creëren dat je terugbrengt naar de eerste oorzaak van je ziekte. Ik heb ontdekt dat die eerste oorzaak de sleutel is. Die oorzaak aanpakken eist meestal een verandering die ten slotte leidt naar een leven dat meer overeenstemt met de kern van je wezen. Het leidt ons tot dat diepere deel van onszelf dat ook wel het hogere zelf of de goddelijke vonk wordt genoemd.